

การเปรียบเทียบทัศนะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษาที่พลิกผัน

A Comparison of Views of Interdisciplinary Teachers in the Prakan
City Area of Samut Prakan Secondary Educational Service Area
Office Affecting School Administrators Competencies
in the Disruptive Education

วิพรพรรณ สารพะวงค์^{1*} และ อุไร สุทธิรัมย์²

Wipornpan Sarapang^{1*} and Urai Suthiyam²

¹ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ประจำหลักสูตร ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ Graduate Student Master of Education. Educational Administration Program,

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

² Instructor of Educational Administration Program,

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

* Corresponding Author E-mail: wipornpan685@gmail.com

(Received: 2023-03-24; Revised: 2023-04-11; Accepted: 2023-05-16)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทัศนะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน (Disruptive Education) 2) เปรียบเทียบทัศนะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน

ในสถานศึกษาสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 234 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปโคเฮน และสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ และสุ่มแบบอย่างง่ายโดยเปรียบเทียบสัดส่วนตามขนาดสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.985 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.40$) และ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.38$) 2) การเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานและสังกัดขนาดสถานศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ สมรรถนะ ผู้บริหารสถานศึกษา ยุคการศึกษาที่พลิกผัน

Abstract

The purposes of the research were 1) to study the perspectives of interdisciplinary teachers in the Prakan City area of Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office affecting school administrators' competencies in the disruptive education and 2) to compare the perspectives of interdisciplinary teachers in the Prakan City area of Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office affecting school administrators' competencies in the disruptive education classifying from educational qualification, work experiences, and school sizes. The sample group consisted of 234 interdisciplinary teachers in the Prakan City area of Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office in the academic year of 2565, determined by using Cohen's preset table, stratified random sampling method, and the simple proportional random sampling by school sizes. The research tool was 40-item questionnaires related to the

performance of school administrators' competencies in the disruptive education. The reliability value of the research tool was 0.985. The statistics used in the research were percentage, mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), t-test, One Way ANOVA, and pairwise comparison of mean scores by Scheffe's method.

The results showed that 1) the overall and individual aspects level of the perspectives of interdisciplinary teachers in the Prakan City area of Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office affecting school administrators' competencies in the disruptive education was at the highest level; the highest average aspect was public relations and good service ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.40$), whereas information technology and communications was the lowest ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.38$). 2) In the comparison of the competencies of school administrators, teachers with different educational backgrounds were not different in the overall and individual aspects, while the overall and individual aspects of high work-experience teachers with different school sizes were statistically different in the significant at the .05 level.

Keywords : Competencies, School Administrators, Disruptive Educational

บทนำ

ในโลกปัจจุบันต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม รวมถึงวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ซึ่งส่งผลกระทบอย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าช่วงที่ผ่านมา ทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องปรับตัวเพื่อให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น สำหรับประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบในหลายด้าน รวมถึงด้านการเตรียมความพร้อมของกำลังคนในองค์กร จึงจำเป็นที่จะต้องมีส่วนนำองค์กรที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะองค์กรการศึกษาในยุค Disruptive World กล่าวคือ เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สิ่งหนึ่งเข้ามาแทนที่อีกสิ่งหนึ่ง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมถึงการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้องค์กรเป็นองค์กรการศึกษาสมัยใหม่ พัฒนาบุคคลให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ต่อความท้าทายใหม่ ๆ พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาองค์กร (พัชรภรณ์ ดวงชื่น, 2562)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ได้มีนโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2567 โดยกำหนดนโยบายด้านคุณภาพ สำหรับการพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยส่งเสริมผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ มีสมรรถนะด้านภาษาและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพและมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งการบริหารสถานศึกษาในปัจจุบันต้องอาศัยความรู้และสมรรถนะที่รอบด้าน การพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรจึงเป็นภารกิจสำคัญยิ่งสำหรับผู้บริหารองค์กร เพราะสมรรถนะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุตรงตามความต้องการขององค์กร องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้นำเอาสมรรถนะมาใช้ในการบริหารงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างกว้างขวาง (พชรวิทย์ จันทรศิริสิริ, 2560) ผู้บริหารที่มีสมรรถนะที่โดดเด่นกว่าคนอื่นย่อมมี ความสามารถ และผลงานที่แตกต่างออกไป ซึ่งสมรรถนะยังส่งผลต่อปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วยเช่นกัน

ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นผู้นำองค์กรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาของชาติโดยเฉพาะการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารที่มีคุณลักษณะและความสามารถเหมาะสม จะได้รับความร่วมมือร่วมใจจากผู้ร่วมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การบริหารงานจึงจะประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องใช้ความสามารถหรือสมรรถนะ (competency) ให้เหมาะสมกับตำแหน่ง เพื่อให้ทุกคนให้ความร่วมมือและศรัทธายอมรับในการบริหารงาน ซึ่งผู้บริหารต้องอาศัยหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ โดยมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549) ซึ่งตามแนวคิดของแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1973) สมรรถนะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้บริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นความรู้ในการบริหารงานในยุคการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี รวมถึงการทำงานเป็นทีม จะส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิภาพ ซึ่งสมรรถนะของผู้บริหารจึงมีความสำคัญและจำเป็นมีผลต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยนโยบาย และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงพลิกผัน ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ทั้งในด้านของสมรรถนะที่อยู่ในตนเอง และด้านของสมรรถนะที่จะต้องให้เกิดขึ้นกับบุคคลในองค์กรหรือสถานศึกษา เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ประสบผลสำเร็จในด้านต่าง ๆ โดยทุก

องค์ประกอบเหล่านี้มีความจำเป็นและสำคัญ เพื่อยกระดับองค์กรให้เข้าสู่ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงที่พลิกผัน (กัญญาธิษฐ์ ชุนประดิษฐ์, 2562)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกรู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน (Disruptive Education) และเปรียบเทียบระดับทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกรู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน และนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองปรางกรู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ให้เป็นผู้บริหารมีสมรรถนะสามารถบริหารจัดการและพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวคิดของแมคเคลแลนด์ (McClelland) รวมทั้งสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงการบริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน จาก ศิริินาถ ทับทิมใส (2563) เบญจมาศ ต้นสูงเนิน (2564) ยุพา มั่นเขตกิจ (2565) อัญชลีภรณ์ คำภีระ (2564) หนูกัญต์ ปาโส (2562) เพื่อกำหนดกรอบของความหมายในแต่ละด้านให้สอดคล้องกับบริบทยุคการศึกษาที่พลิกผัน (Disruptive Education) สรุปได้องค์ประกอบของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ในการบริหารงานในยุคการเปลี่ยนแปลง 2) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 3) ด้านการประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี และ 4) ด้านการทำงานเป็นทีม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกรู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกรู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 616 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 234 คน ซึ่งใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากการเปิดตาราง สำเร็จรูปของ Cohen (Cohen, et.al. 2018) และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยใช้ขนาดสถานศึกษา คือ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ เป็นชั้นในการแบ่ง จากนั้นใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (simple random sampling) และเทียบสัดส่วนเพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูผู้ตอบแบบสอบถาม จากสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ	133	40
โรงเรียนเทพศิรินทร์สมุทรปราการ	125	35
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ	123	31
โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ	97	48
โรงเรียนมัธยมวัดด่านสำโรง	80	42
โรงเรียนบางแก้วประชาสรรค์	58	38
รวม	616	234

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน จำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ในการบริหารงานในยุคการเปลี่ยนแปลง ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้าน

การประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี ด้านการทำงานเป็นทีม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert Scale) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยมีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ทั้ง 4 ด้าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม

2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างคำถามในแบบสอบถาม ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3) สร้างแบบสอบถามระดับทักษะของครูส่ววิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โครงสร้างหลักวิชาและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปตรวจสอบคุณภาพ หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruency: IOC) ซึ่งพบว่า ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.985

6) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ คือโรงเรียนสมุทรปราการ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' alpha coefficient) ซึ่งได้เท่ากับ .962 ซึ่งถือว่ามีความสูงพอที่จะนำแบบสอบถามทั้งฉบับไปใช้จริงได้

7) วิเคราะห์แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ และปรับปรุงแก้ไข เพื่อจัดทำแบบสอบถามที่สมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนในส่ววิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 6 โรงเรียน เพื่อขออนุญาตจัดเก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้ Google Form ไปยังกลุ่มตัวอย่างการวิจัย จำนวน 234 คน

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการขอความอนุเคราะห์จากครูในสหวิทยาเขตเมืองปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ในการจัดเก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้ Google Form ระหว่างเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

4.3 ผู้วิจัยทำการรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมดจำนวน 234 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง

4.4 นำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจำนวน 234 ฉบับ และทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 234 ฉบับ

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา ในเรื่องทัศนคติของครูสหวิทยาเขตเมืองปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของครูสหวิทยาเขตเมืองปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยภาพรวมและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

5.4 เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ตามทัศนคติของครูสหวิทยาเขตเมืองปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (Independent Samples)

5.5 เปรียบเทียบระดับทัศนคติของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานและขนาดสถานศึกษาที่ต่างกันต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ตามทัศนคติของครูสหวิทยาเขตเมืองปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Schefft's method)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 56.40 ส่วนใหญ่ประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 52.10 และส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	102	43.60
สูงกว่าปริญญาตรี	132	56.40
รวม	234	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	76	32.50
5 – 10 ปี	122	52.10
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	36	15.40
รวม	234	100.00
ขนาดสถานศึกษา		
ขนาดกลาง	38	16.20
ขนาดใหญ่	90	38.50
ขนาดใหญ่พิเศษ	106	45.30
รวม	234	100.00

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับทัศนคติของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, $SD = .37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดีมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, $SD = .40$) รองลงมาคือ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{x} =$

4.66, $SD = .37$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.61$, $SD = .38$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ในภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน (Disruptive Education)	ระดับทักษะของครู		
		$\bar{x}$	SD	ระดับ
1	ด้านความรู้ในการบริหารงานในยุคการเปลี่ยนแปลง	4.66	.37	มากที่สุด
2	ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.61	.38	มากที่สุด
3	ด้านการประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี	4.67	.40	มากที่สุด
4	ด้านการทำงานเป็นทีม	4.66	.33	มากที่สุด
รวม		4.65	.37	มากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษาที่พลิกผัน	วุฒิการศึกษา					
		ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		<i>t</i>	<i>p</i>
		$\bar{x}$	<i>SD</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>		
1	ด้านความรู้ในการบริหารงานในยุคการเปลี่ยนแปลง	4.65	.33	4.67	.40	-.494	.622
2	ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.61	.28	4.60	.44	-.095	.924
3	ด้านการประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี	4.68	.32	4.64	.46	-.725	.469
4	ด้านการทำงานเป็นทีม	4.64	.32	4.68	.33	-.969	.344
	รวม	4.64	.29	4.65	.39	-.124	.902

4. ผลการเปรียบเทียบทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิก ผัน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มี ทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ทั้งภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4) จึงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé's Post hoc Comparison) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษาที่พลิกผัน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ด้าน	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษาที่พลิกผัน	ประสบการณ์ในการทำงาน						F	p
		น้อยกว่า 5 ปี		5 – 10 ปี		มากกว่า 10 ปีขึ้นไป			
		$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1	ด้านความรู้ในการบริหารงานในยุคการเปลี่ยนแปลง	4.54	.44	4.75	.32	4.64	.31	7.948*	.000
2	ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.48	.50	4.68	.28	4.64	.31	7.071*	.001
3	ด้านการประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี	4.53	.59	4.73	.27	4.65	.28	6.222*	.002
4	ด้านการทำงานเป็นทีม	4.55	.36	4.74	.30	4.65	.27	8.470*	.000
	รวม	4.52	.44	4.72	.27	4.64	.27	8.303*	.000

* $p < .05$

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางการ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันในภาพรวม

ประสบการณ์ในการทำงาน	$\bar{x}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
		4.52	4.72	4.64
1. น้อยกว่า 5 ปี	4.52	*		
2. 5 – 10 ปี	4.72			
3. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	4.64			

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีระดับทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน (Disruptive Education) ต่างกัน โดยภาพรวม พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน (Disruptive Education) แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี มีทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

5. ผลการเปรียบเทียบทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน จำแนกตามขนาดสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (ดังตารางที่ 6) จึงเปรียบเทียบกับวิธีของเซฟเฟ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน จำแนกตามขนาดสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน (Disruptive Education)	ขนาดสถานศึกษา						F	p
		ขนาดกลาง		ขนาด ใหญ่		ขนาดใหญ่ พิเศษ			
		$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1.	ด้านความรู้ในการบริหารงานในยุคการเปลี่ยนแปลง	4.58	.58	4.92	.17	4.47	.26	53.247*	.000
2.	ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.37	.61	4.86	.18	4.48	.26	45.406*	.000
3.	ด้านการประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี	4.52	.75	4.90	.14	4.49	.25	36.257*	.000
4.	ด้านการทำงานเป็นทีม	4.59	.38	4.92	.12	4.47	.28	78.865*	.000
	รวม	4.52	.57	4.90	.12	4.48	.22	58.402*	.000

* $p < .05$

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของของทักษะของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ในขนาดสถานศึกษาต่างกัน

ขนาดสถานศึกษา	$\bar{x}$	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่พิเศษ
		4.52	4.90	4.48
1. ขนาดกลาง	4.52		*	
2. ขนาดใหญ่	4.90			*
3. ขนาดใหญ่พิเศษ	4.48			

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 ครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีระดับทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ต่างกัน โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกัน 2 คู่ ได้แก่ 1) ครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง มีทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกับครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่ โดยครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีระดับทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง และ 2) ครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีระดับทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกับครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ โดย ครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีระดับทักษะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าครูที่สังกัดขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

การอภิปรายผล

1. ระดับทักษะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการบริหารสถานศึกษาในยุคการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามนโยบายชาติที่ได้มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา ฉะนั้นสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำมาใช้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สอดรับกับความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษา ซึ่งตรงกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพ

สังคมปัจจุบัน โดยต้องเป็นการทำงานที่มีความรวดเร็ว ทันสมัย และยังคงต้องมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับพิชญ์สินี โกชนกุล (2564) ที่ศึกษาสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของครูในโรงเรียนที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีทัศนะต่อสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) ศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้บริหารคือสัญลักษณ์ขององค์กรต้องมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการบริหารสถานศึกษา

2. เปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ตามทัศนะของครูสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า

2.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ในสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่วุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นตรงกันว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรประพฤติปฏิบัติในการพัฒนาและบริหารงานในช่วงสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้มีการทำงานเกิดความคล่องตัว ทันสมัย เป็นลำดับขั้นตอน ส่งผลให้องค์กรไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ยุพา มั่นเขตกิจ (2565) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุทธศยา สุขสำราญ (2560) สมรรถนะของผู้บริหารในการพัฒนาโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองสู่ศตวรรษที่ 21 พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ในสหวิทยาเขตเมืองปรางกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่ามีการปรับตัวที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้ทันต่อวิธีการดำเนินงาน และมาตรฐานของการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ และอาจได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารสถานศึกษา

ให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีการแสดงความคิดเห็นในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาก สามารถรับรู้และเข้าใจสถานการณ์ พฤติกรรมแต่ละบุคคล และเข้าใจสิ่งต่าง ๆ รวมถึงสมรรถนะของผู้บริหารได้โดยอาศัยเวลาหรือประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมา มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อย สอดคล้องกับ พรพิมล วรโยธา (2560) ศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ทางการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในเขตตำบลนาสัก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร พบว่า ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันต่อสมรรถนะที่พึงประสงค์ทางการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในเขตตำบลนาสัก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ หทัยพัชร ทองเดช (2560) ศึกษาการศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสหวิทยาเขตบูรพาสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสหวิทยาเขตบูรพาสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ครูที่มีสังกัดขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน (Disruptive Education) ในสหวิทยาเขตเมืองปรางค์กู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่สังกัดขนาดศึกษาต่างกัน มีบริบทของสถานศึกษาแตกต่างกัน มีโครงสร้างของการบริหารงานแตกต่างกัน รวมถึงสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความพร้อมในด้านบุคลากร ความพร้อมด้านทรัพยากร สื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี โครงสร้างองค์การและโครงสร้างการบริหารเป็นระบบ ส่งผลให้การบริหารจัดการคุณภาพได้สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงได้มากกว่าและผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ สะท้อนถึงโอกาสในการแสดงความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับ วิมลรัตน์ ศรีสำออง และรชฏ สุวรรณภู (2557) ศึกษาสมรรถนะหลักทางการบริหารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักทางการบริหารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวัชรพงษ์ อัยวงศ์ (2561) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านความรู้ในการบริหารงานในยุคการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงศักยภาพ รวมถึงความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อบริหารงานและหน้าที่รับผิดชอบต่าง ๆ ในสถานศึกษา อีกทั้งยังต้องเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ หากครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการงานที่ตรงกับความถนัด ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรอบรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย รู้จักโปรแกรมต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำสื่อ นวัตกรรมในรูปแบบออนไลน์ หรือโปรแกรมวัดและประเมินผลที่นำมาใช้ในสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานในสถานศึกษาเกิดความสะดวกคล่องตัว และสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังมีความถูกต้องและมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.3 ด้านการประชาสัมพันธ์และการบริการที่ดี ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ข้อมูล กิจกรรม และการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้มีความน่าสนใจทั้งด้านเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอ รวมถึงมีการพิจารณาสื่อที่เหมาะสมในการเสนอสู่สาธารณชน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในหมู่มาก

1.4 ด้านการทำงานเป็นทีม ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องตระหนักถึงความคิดเห็นที่แตกต่าง และข้อเสนอแนะของครูและบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อนำมาไตร่ตรอง และใช้ทักษะกระบวนการในการคิดพิจารณา ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา เพื่อร่วมกันพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสภาพปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน กับการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผัน ในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพดีเลิศ (Best practice) และโรงเรียนทั่วไปว่ามีประสิทธิภาพต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาณิชฐ์ ขุนประดิษฐ์. (2562). การศึกษาสมรรถนะหลักสูตรของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล. (2560). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์.
- เบญจมาศ ต้นสูงเนิน. (2564). องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 1. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 13(1), 22-40.
- พัชรภรณ์ ดวงชื่น. (2562). เปลี่ยนมุมมองการบริหารองค์กรการศึกษาในโลก Disruptive. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 8(2), 76.
- พชรวิทย์ จันท์ศิริสิริ. (2560). การพัฒนาสมรรถนะหลักและประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสุทธิปริทัศน์, 31(100), 19-23.
- พิชญ์สินี โภชนกุล. (2564). การศึกษาสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของครูในโรงเรียนที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 15 (3), 43.
- พรพิมล วรโยธา. (2560). สมรรถนะที่พึงประสงค์ทางการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในเขตตำบลนาสัก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8, 65.

- ยุพา มั่นเขตกิจ. (2565). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาที่พลิกผันตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1. *วารสารมจร อุบลปริทรรศน์*, 7(2), 89.
- วัชรพงษ์ อัยวงศ์. (2561). สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิมลรัตน์ ศรีสำอางค์ และ รชฏ สุวรรณภู. (2560). สมรรถนะหลักทางการบริหารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 17(3), 82-83.
- ศิริณนา ทับทิมใส. (2563). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุค “การศึกษาที่พลิกผัน”. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุทศยา สุขสำราญ. (2560). สมรรถนะของผู้บริหารในการพัฒนาโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการ ศึกษาที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง สู่ศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). *มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- หทัยพัชร ทองเดช. (2560). การศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสหวิทยาเขตบูรพาสระบุรี สังกัดเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- หนูกันท์ ปาโส. (2562). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 9(3), 62-70.
- อัญชลีภรณ์ คำภีระและ ศักดิพันธ์ ตันวิมลรัตน์. (2565). สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(4), 1318-1332.
- McClelland, D. C. (1973). Testing for Competence Rather than for “Intelligence”. *American Psychologist*, 28, 1-14.